

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1445-ҳадис

1445/3540 – عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ، وَهُوَ ابْنُ أَرْبَعٍ وَتِسْعِينَ، جَلَدًا مُعْتَدِلًا:
قَدْ عَلِمْتُ مَا مُتَّعْتُ بِهِ سَمْعِي وَبَصَرِي إِلَّا بِدُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنَّ حَالِي ذَهَبَتْ
بِي إِلَيْهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنَ أُخْتِي شَاكٍ، فَادْعُ اللَّهَ لَهُ، قَالَ: فَدَعَا لِي.

1445.3540. Жуъайд ибн Абдурраҳмондан ривоят қилинади:

«Соиб ибн Язидни тўқсон тўрт ёшида ҳам бақувват, қадди тик ҳолда кўрдим. У шундай деди: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг дуолари сабаблигина қулоғим ва кўзимдан баҳраманд қилиндим деб биламан. Холам мени у зотнинг олдиларига олиб бориб: «Эй Аллоҳнинг Расули, синглимнинг ўғли бетоб, Аллоҳга дуо қилинг», деди. Шунда у зот ҳаққимга дуо қилдилар».

Манба: hadis.islom.uz

